

ΕΥΡΥΔΙΚΗ
ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ

ΟΙ ΝÓΤΕΣ ΠΟΥ ΞΈΦΕΥΓΑΝ

εικονογράφηση:
ΑΠΟΛΟΜΝΙΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΗ

Η Ευρυδική Αμανατίδου σπούδασε Νομικά και ζει στην Αθήνα. Στις εκδόσεις Σαίτα θα βρείτε τα έργα της: «Η Πολιτεία που δεν είχε Χριστούγεννα», «Ένα καπέλο για τον καθηγητή», «Ο ήλιος που έχασε τον δρόμο του», «Το συναχωμένο ηφαίστειο», «Το αεράκι και η καμινάδα», «Ο Δράκος και οι Σκορδοφάγοι Ιππότες (τα τέσσερα τελευταία και στα αγγλικά), τα μυθιστορήματα «Η ακριβή ανάσα του νερού», «Αραμπέλα/τα όρια της πίστης», «ο Φύλακας στον φάρο», τη νουβέλα «Ημίφως», όπως και τη συλλογή διηγημάτων «Μαζί» που έγραψε με τον Γιάννη Λαμπράκη. Το έργο της «ένα καπέλο για τον καθηγητή» βραβεύτηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού το 1991 στην κατηγορία του παιδικού θεατρικού έργου. Το προσωπικό της ιστολόγιο είναι το <http://evriam.blogspot.gr>

ΕΥΡΥΔΙΚΗ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ

ΟΙ ΝΟΤΕΣ ΠΟΥ ΞΕΦΕΥΓΑΝ

Εικονογράφηση:
Αποθλήνια Παραμυθιώτη

Ευρυδική Αμνατίδου, Οι νότες που ξέφευγαν
ISBN: 978-960-629-003-9
Ιούνιος 2018

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Απολλώνια Παραμυθιώτη
apolloniaart@yahoo.com
Σελιδοποίηση: Μίνως-Αθανάσιος Καρυωτάκης
minosathkar@yahoo.gr

Η συγγραφέας φέρει την ευθύνη για την επιμέλεια του κειμένου

Εκδόσεις Σαίτα
Αθανασίου Διάκου 42, 652 01, Καβάλα
Τ.: 2510 831856
Κ.: 6977 070729
e-mail: info@saitapublications.gr
website: www.saitapublications.gr

Σημείωση: Η γραμματοσειρά που χρησιμοποιήσαμε είναι προσφορά του
Aka-acid (www.aka-acid.com).

Άδεια Creative Commons
Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική
χρήση - Όχι Παράγωγα Έργα 3.0
Ελλάδα

Με τη σύμφωνη γνώμη του συγγραφέα και του εκδότη, επιτρέπεται σε
οποιονδήποτε αναγνώστη η αναπαραγωγή του έργου (ολική, μερική ή
περιληπτική, με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό,
ηχογράφησης ή άλλο), η διανομή και η παρουσίαση στο κοινό υπό τις
ακόλουθες προϋποθέσεις: αναφορά της πηγής προέλευσης, μη εμπορική
χρήση του έργου. Επίσης, δεν μπορείτε να αλλοιώσετε, να τροποποιήσετε
ή να δημιουργήσετε πάνω στο έργο αυτό.

Αναλυτικές πληροφορίες για τη συγκεκριμένη άδεια cc, διαβάστε στην
ηλεκτρονική διεύθυνση:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/gr/>

Ο Μελωδένιος ήταν ένας φημισμένος μουσικός. Όλος ο κόσμος τον λάτρευε και πήγαινε να ακούσει τις συναυλίες που έδινε. Η φήμη του είχε φτάσει παντού κι αυτός ήταν πολύ ευτυχισμένος, ώσπου μια μέρα...

Μια μέρα λοιπόν, και πιο συγκεκριμένα ένα πρωί, ο Μελωδένιος έκανε πρόβα σε ένα καινούριο κομμάτι. Είχε ανοίξει μπροστά του την παρτιτούρα κι έβλεπε τις νότες, που, αραδιασμένες στο κίτρινο χαρτί, περίμεναν να μεταμορφωθούν σε ήχους. Στο κομμάτι, μετά από αρκετή σκέψη, είχε δώσει τον τίτλο "Μια πρωτόγονη μουσική".

Έπιασε την κιθάρα του κι άρχισε να παίζει κουνώντας το κεφάλι και τα πόδια του σύμφωνα με τον ρυθμό.

Μαγεμένος από την ίδια του τη μουσική, παρακολουθούσε με τη φαντασία του έναν άνθρωπο τυλιγμένο σε μια γούνα να χτυπάει το ρόπαλό του στις πέτρες περιτριγυρισμένος από περίεργα πουλιά και ζώα.

Ξαφνικά η φανταστική εικόνα διαλύθηκε καθώς ο Μελωδένιος είδε, στην αρχή με έκπληξη και μετά με τρόμο, τρεις ολόκληρες σειρές νότες να πετάγονται από την παρτιτούρα και να πέφτουν στο πάτωμα. Κι έτσι όπως προσγειώθηκαν απότομα, έμοιαζαν με πολύ μικρά κι αδύνατα μαύρα ανθρωπάκια!

Ευθύς παράτησε την κιθάρα του κι έτρεξε να τις προλάβει. Οι νότες, ελεύθερες πια, έβγαζαν αστείους θορύβους καθώς η μια έπεφτε πάνω στην άλλη, κι όλες μαζί έτρεχαν να κρυφτούν κάτω από μια πολυθρόνα.

Ο Μελωδένιος μπουσουλώντας έφτασε μέχρι την πολυθρόνα κι έσκυψε να βρει τις νότες, που τρομαγμένες προσπαθούσαν να ξεκολλήσουν η μία από την άλλη. Δύο ντο είχαν πέσει πάνω σε ένα μι, ενώ ένα ρε κι ένα λα έβγαλαν μια στριγκλιά.:

«Δεν μπορεί να συμβαίνουν τέτοια πράγματα. Σίγουρα ονειρεύομαι!» είπε φωναχτά ο Μελωδένιος. «Πρέπει να τις μαζέψω πριν να είναι αργά. Πώς θα δοκιμάσω το κομμάτι μου χωρίς τρεις ολόκληρες σειρές από νότες; Πώς θα παίξω στη συναυλία;»

Κι ενώ αναρωτιόταν για όλα αυτά, δυο αδύνατα μι, που είχαν κατορθώσει να ξεμπεξέξουν από τον σωρό με τις νότες, σαν λάστιχα πήδηξαν στο πιάνο κι άρχισαν να χορεύουν πάνω στα ασπρόμαυρα γκρήκτρα.

Έκαναν μεγάλη φασαρία και καθώς χοροπηδούσαν ζαλισμένα, ο Μελωδένιος έκλεισε το καπάκι του πιάνου στα γρήγορα, και τα δύο μι έμειναν φυλακισμένα εκεί μέσα. Όλες οι υπόλοιπες νότες βρήκαν τότε ευκαιρία, βγήκαν από το σκοτάδι της πολυθρόνας και πιασμένες η

μία με την άλλη, γλίστρησαν κάτω από τη χαραμάδα της πόρτας.

Ο μελωδένιος τις ακολούθησε τρέχοντας. Μπροστά πήγαιναν οι νότες κουτρουβαλώντας, σπρώχνοντας, σκοντάφτοντας, και πίσω πήγαινε αυτός.

«Ποπό!» είπε δυνατά. «Θα τις πατήσει κανένα αυτοκίνητο και θα τις λειώσει!»

Οι νότες τσαλαβούτησαν σε κάτι απόνερα και καθώς βράχηκαν, δεν μπορούσαν πια να τρέξουν. Τότε ο μελωδένιος δεν έχασε λεπτό. Τις άρπαξε και τις έχωσε στην τσέπη του.

Με το που γύρισε στο σπίτι, άφησε τις νότες πάνω στο τραπέζι για να στεγνώσουν. Αυτές πάλι έμοιαζαν για λύπηση έτσι όπως έτρεμαν η μία δίπλα στην άλλη, μούσκεμα από την κορφή μέχρι τα νύχια.

Τότε κι ο μελωδένιος πήρε το πιστολάκι για τα μαλλιά κι άρχισε να τις στεγνώνει.

Αυτές όμως, αντί να κάτσουν ήσυχα, πήδηξαν πάλι από το τραπέζι και πήγαν και τρύπωσαν μέσα στην κιθάρα. Στρογγυλοκάθισαν εκεί και δεν έλεγαν να βγουν! Όσο ο απελπισμένος μουσικός κουνούσε την κιθάρα, τόσο αυτές πήγαιναν πότε από τη μια και πότε από την άλλη μεριά της.

«Τώρα θα σας δείξω εγώ!» είπε αποφασιστικά ο μελωδένιος κι άρχισε να παίζει δυνατά με την κιθάρα του ό,τι του ερχόταν στο μυαλό.

Ο ήχος που έβγαине ήταν κάτι ανάμεσα σε σπάσιμο γυαλικών, πέρασμα τρένου, καταιγίδα και χιονοθύελλα μαζί. Οι νότες πήδηξαν στο πάτωμα κρατώντας το κεφάλι τους σαν να είχαν πονοκέφαλο

Τότε, ο Μελωδέσιος τις έπιασε προσεκτικά, έβγαλε και τις άλλες δύο που ήταν κλεισμένες στο πιάνο και τις πήγε όλες μαζί στην παρτιτούρα. Τις ακούμπησε πάνω στο πεντάγραμμο ακριβώς στο σημείο που ήταν προτού γλιστρήσουν και ξανάρχισε να παίζει το κομμάτι του.

«Οραία!» είπε ευχαριστημένος.

Δεν πρόλαβε να παίζει ούτε ένα λεπτό, και... να σου πάλι οι νότες στο πάτωμα!

Φουρκισμένος, τις ξαναμάζεψε και συνέχισε να παίζει, αυτές όμως ησυχία δεν είχαν! Αυτή τη φορά οι νότες δεν το έσκασαν από το πεντάγραμμο, παρά στριμώχτηκαν η μια δίπλα στην άλλη σαν να κρύωναν!

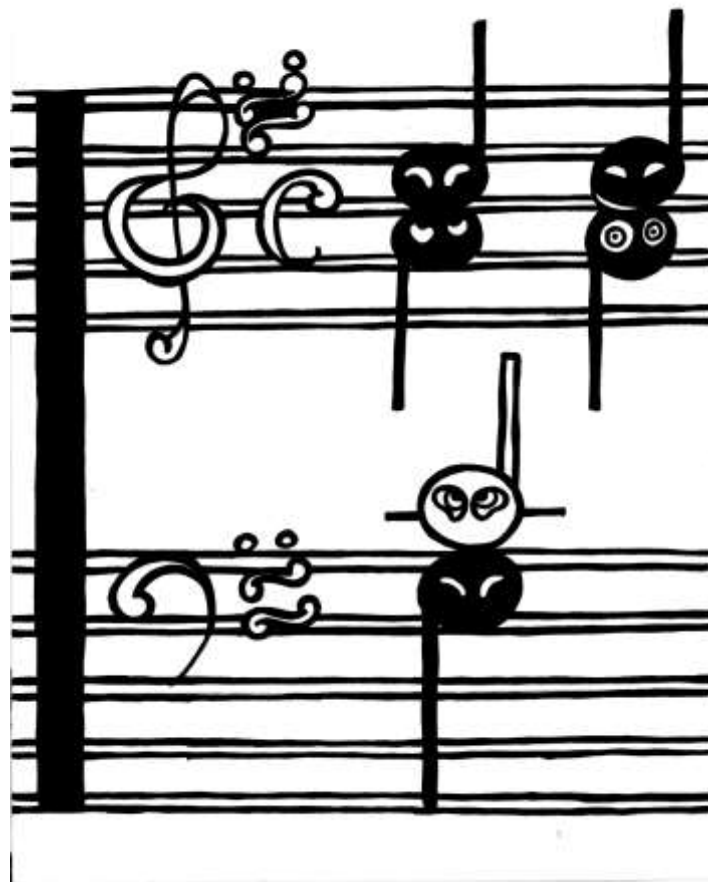
Κι επιτέλους, ο μελωδένιος έφτασε στο σημείο της παρτιτούρας όπου έπρεπε να παιχτούν οι ατίθασες νότες. Τι περίεργο όμως!

Καθώς έπαιζε, ο ήχος που έβγαине ήταν τόσο απαίσιος που σου έπαιρνε τα αυτιά, ευτυχώς όμως δεν κράτησε πολύ, γιατί οι νότες γλίστρησαν ξανά στο πάτωμα.

Ο Μελωδένιος κοιτούσε μια τις νότες μια την παρτιτούρα, ενώ έξυνε το κεφάλι του με απορία. Όσπου...

«Το βρήκα!» φώναξε. «Δεν έπρεπε να γράψω τις νότες με αυτή τη σειρά. Είναι ολοφάνερο πως δεν ταιριάζουν. Λες κι έχουν μαλώσει και δεν θέλουν να είναι η μια κοντά στην άλλη».

Κι έτσι μάζεψε ξανά τις νότες και τις τοποθέτησε στο πεντάγραμμο, διορθώνοντας τη θέση της καθεμιάς. Μόλις δοκίμασε το κομμάτι, ο ήχος ακούστηκε τέλειος.

Εκείνο το βράδυ ο Μελωδένιος έδωσε μια υπέροχη συναυλία και την ώρα που υποκλινόταν για να

ευχαριστήσει τον κόσμο, του φάνηκε πως ακόμα κι οι νότες του τον χειροκροτούσαν και του έκλειναν το μάτι.

Η ιδέα για τις **Εκδόσεις Σαΐτα** ξεπήδησε τον Ιούλιο του 2012 με πρωταρχικό σκοπό τη δημιουργία ενός χώρου όπου τα έργα συγγραφέων θα συνομιλούν άμεσα, δωρεάν και ελεύθερα με το αναγνωστικό κοινό. Μακριά από το κέρδος, την εκμετάλλευση και την εμπορευματοποίηση της πνευματικής ιδιοκτησίας, οι **Εκδόσεις Σαΐτα** επιδιώκουν να επαναπροσδιορίσουν τις σχέσεις Εκδότη-Συγγραφέα-Αναγνώστη, καλλιεργώντας τον πραγματικό διάλογο, την αλληλεπίδραση και την ουσιαστική επικοινωνία του έργου με τον αναγνώστη δίχως προϋποθέσεις και περιορισμούς.

Ο ισχυρός άνεμος της **αγάπης** για το βιβλίο,
το γλυκό αεράκι της **δημιουργικότητας**,
ο ζέφυρος της **καινοτομίας**,
ο σιρόκος της **φαντασίας**,
ο λεβάντες της **επιμονής**,
ο γραίγος του **οράματος**,
καθοδηγούν τη σαΐτα των Εκδόσεών μας.

Η Απολλώνια Παραμυθιώτη είναι ζωγράφος-εικονογράφος γεννημένη το 1994.

Κάτοικος της Κέρκυρας μεγαλωμένη στην Αθήνα με καταγωγή από την Παραμυθιά.

Όντας μικρή σε ηλικία ξεκίνησε τα πρώτα της δειλά βήματα στην εικονογράφηση βιβλίων ως εθελόντρια στις εκδόσεις Σαΐτα.

Το αποτέλεσμα του έργου της μα και η όμορφη συνεργασία με τους συγγραφείς βοήθησε την ένταξή της στον χώρο των εκδόσεων.

Έχοντας έτσι μέσα σε λίγα έτη συνεργαστεί με πολλούς εκδοτικούς οίκους της Ελλάδας και του εξωτερικού και λάβει πανευρωπαϊκές διακρίσεις για την ποιότητα και το συνολικό αποτέλεσμα του βιβλίου, συνεχίζει να αποτυπώνει την φαντασία του συγγραφέα και να ταξιδεύει τον αναγνώστη.

Εξάλλου μία εικόνα χίλιες λέξεις.

Τι μπορεί να συμβεί όταν οι μουσικές νότες κάνουν την επανάστασή τους; Το σίγουρο είναι ότι θα βάλουν σε μπελάδες τον Μελωδένιο, έναν διάσημο μουσικό. Ας τρέξουμε κι εμείς πίσω από τον Μελωδένιο, που τρέχει να προλάβει τις νότες του, γιατί ποιος ξέρει τι θα γίνει στη συνέχεια.

Ένα αλληγορικό παραμύθι για την τάξη των πραγμάτων, την εξουσία και την κάθε είδους καταπίεση.

